ГОД. XXXVII. Варна, 1 май 1937 год. Брой 2 и 3

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

Journal de la municipalité de Varna

Издава Варненската градска община — Organe officiel de la mairie Varna.

Излиза двуседмично — редактира комитетъ. Цена 2 лева.

Абонаментъ за България: за година — 50 лв. за 6 месеца — 30 лв.	ОБЯВЛЕНИЯ: официални по 2·50 лв. на кв. см. търговски — по споразумение	Всичко за вестника се изпраща чрезъ кметството — Варна.

Христосъ Возкресе!

Това е нашата християнска победа, която е побеждавала, побеждава и ще победи свѣта, — нашата вѣра, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий, че Той умрѣ и възкръсна за насъ. Въ продължение на вѣкове презъ тия свѣтли пасхални дни, всѣки единъ отъ насъ вѣрующитѣ християни заедно съ вселенската църква свидетелствуваме предъ цѣлъ свѣтъ, че Христосъ НАИСТИНА ВЪЗКРЪСНА отъ мъртвитѣ и дарува намъ животъ вѣченъ и вѣлика радость, че той е живъ всрѣдъ насъ и ще пребѫде съ насъ до скончание мѵ́ра.

Възкресението Христово е нашиятъ Великъ День, — день на тържествующата всепобедна Божия любовь, която отново отваря за насъ дверитѣ на рая и ни вовежда въ Царството Божие на земята. Затова пасхалната камбана тъй тържествено бие! Затова пасхалнитѣ пѣсни въ Божествената служба тъй радватъ сърдцето и пълнятъ душата съ свѣтли надежди за собственото ни възкресение и безсмъртие.

Днесъ църквата Христова призовава „небеса убо достойно да веселятся, земля же да радуется, да празднуетъ же миръ видимий же весь и невидимий: Христосъ возкресе, веселие вѣчное!“

Нека и ний да кажемъ съ църковната пѣсень: „День е на възкресението! Да се просвѣтимъ съ това тържество, като единъ другъ се пригърнемъ и си кажемъ: братя! Нека заради възкресението да простимъ всичко на всички, които ни ненавиждатъ, и така да запѣемъ: Христосъ възкръсна отъ мъртвитѣ, съ смъртьта си смъртьта унищожи, и на всички въ гробоветѣ животъ дари!

Христосъ Возкресе!

Епископъ Андрей.

Инж. Я. МУСТАКОВЪ
кметъ на гр. Варна

ВЕЛИКДЕНЬ

Всрѣдъ тишината на звездната пролѣтна нощь, разнася се и тази година тържественията звънъ на камбанитѣ, за да възвести на християнския миръ, възкресението на ПРАВДАТА, СПРАВЕДЛИВОСТЬТА И ДОБРОДЕТЕЛЬТА.

И радость, надежда и крепка вѣра изпълватъ сърдцата и душитѣ на всички всрѣдъ житейското изпитание.

Христосъ Возкресе! Отъ всѣкжде радостенъ възгласъ изпълва буйналата животворна пролѣть.

Христосъ Возкресе! Разнася се радостьта и надъ нашиятъ градъ за утѣха на нищитѣ и напжтствия за добродетель и любовь къмъ ближния.

Христосъ Възкресе! Тържественията зовъ окриля всички варненци съ надеждата за по-добри бждни дни на тѣхния градъ. Ще възкръсне той отъ мжката на днешния день за радость и доволство на всички българи.

Съ твърда вѣра и свѣтла надежда варненци се поздравляватъ съ най-великия и най-свѣтълъ християнски праздникъ всрѣдъ кичестата пролѣть на тѣхния черноморски брѣгъ.

Въ сговоръ, единомислие и единодействие, беззавѣтна преданность и любовь къмъ своя градъ, тѣ крачатъ смело и твърдо къмъ варненския ВЕЛИКДЕНЬ.

Първото българско училище въ Варна

Грознитѣ самоуправства и голѣми вжтрешни смутове и сътреси въ Турция въ края на XVIII и въ началото на XIV столѣтия — презъ кървавата епоха на кърджалии - даалии, на непокорни паши, аяни и спахии — тласватъ изплашеното и безпомощно селско наше население къмъ бѣгство и преселение въ градоветѣ. Тъй се засилва българскиятъ елементъ тукъ, полагатъ се основитѣ на българското гражданство, погърчено кажи по онова време; засилятъ се и редоветѣ на еснафитѣ, носители отпосле на нашето народностно възраждане и училищно движение.

Но въ Варна настава тогазъ и нѣщо по-друго, за което влияятъ, поради народонаселнишкитѣ особности на града, две пакостни сили — постепенно все повече усилваната еленизаторска роля на Гръцката тукъ митрополия и на Гръцкото алилодактично (взаимноучително) училище: тѣ именно претопяватъ голѣмо множество гагаузи въ гърци, че и немалко българи, особено чрезъ дългогодишния учитель Иоргичи Василиу.

Тази е причината, дето *българско училище* въ Варна се открива твърде късно — едва на 12 августъ 1860 г. Че и то е пакъ плодъ на знаменитото великденско събитие въ Цариградъ — 3 априлъ ст. стилъ 1860 год. — когато Иларионъ Макариополски съ мжжественъ замахъ тържественно провъзглася раздѣлата на Бъгарската черква отъ Гръцката патриаршия.

Следъ това велико събитие, което раздвижва повсемѣстно нашия народъ, и българитѣ въ Варна, преселници повече отъ Търновско и отъ близкото до Провация село Джиздаркьой (Добрина), начеватъ по-често да се събиратъ и размѣнятъ мисли за съставяне *Българска училищна община* и отваряне народно училище и въ тѣхния градъ.

Такава община тѣ съставятъ на 11 май 1860 година — въ праздника на светитѣ братя Кирилъ и Методий. Поржчватъ си и печатъ съ надпись: *съгласие, дързость, успѣхъ* — надпись, който има дълбокъ смисълъ и е цѣла програма въ три думи — именно, че само съ *съгласие и дързость* тѣ могатъ да иматъ *успѣхъ* при грубата обстановка, въ която сж поставени.

Тутакси следъ туй братята търговци Никола и Сава Гоергиевичъ отправятъ писмо до П. Р. Славейковъ въ Търново отъ страна на общината, съ което, като търновци родомъ, го молятъ да намѣри и изпрати лице за български учитель въ Варна, което да знае и гръцки езикъ, необходимо условие, за да отстоява по-успѣшно службата си тукъ.

Славейковъ изпраща Костадина Тодоровъ, който отпосле си прибавя и прозвище Арабаджиевъ — човѣкъ младъ, трудолюбивъ, надеженъ, родомъ отъ близкото до Търново село Арбанаси, добилъ начално учение въ Гръцкото училище въ този градъ — епохата на елинизма въ България, а сетне следвалъ и въ Главното българско училище въ Търново.

Въ Варна Арабаджиевъ пристига къмъ началото на месецъ юний. Радостьта на малката Варненска българска община нѣмала предѣлъ. Бързо тя довършва поправкитѣ на наетата кжща за училище — кжщата на брадваря Пѣйко Пеневъ въ II участъкъ на града (до площадъ „Йосифъ I“ сега), приготвя се необходимата училищна покжщнина и учительтъ се тъкмѣлъ да открие училището. Ала, за изненада на всички, явяватъ се спънки отъ страна на властьта. По зловредна мълва отъ личности около Гръцката митрополия, че училището се искало отъ руския консулъ въ Варна Рачински по политически съображения, варненскиятъ мютесарифъ Аширъ бей не позволилъ отварянето му.

Учителътъ билъ тегленъ подъ полицейски разпитъ, който се свършва благополучно, благодарение на спокойното държане на учителя и непоколебимитѣ му отговори, че е викант съ писмо отъ Българската община, сочейки и денослова му.

Сжщевременно и българинътъ - членъ въ Окржжниятъ управителенъ съветъ (идаре-мезлиша) Стоянъ Ив. Джумалиевъ твърдо настоява въ едно отъ заседанията на последния да се удовлетвори по-скоро молбата на българитѣ отъ Варна, за откриване на свое училище, като въ препирня по този въпросъ съ варненския гръцки владика Порфирий вещо го изобличилъ въ зла умисъль и парична ненаситность. Това направило силно впечатление на Аширъ бея, който следъ свършека на заседанието довѣрително казалъ на Ст. Джумалиевъ, че българитѣ въ Варна могатъ да си отворятъ училището.

Разбита интригата, училището се открива, както споменахме, на 12 августъ. — Тъй честитиятъ Арабаджиевъ за пръвъ пжть разкрива кирилското четмо и писмо на български деца въ ***нѣкогашния Одесосъ,*** и въ скромната кжща на Пѣйка Пеневъ *) се полагатъ първитѣ културно-просвѣтни наши заченки, блѣсва първиятъ лжчъ на умственъ български животъ, който постепенно става все посвѣтълъ и благодатенъ, та отваря очитѣ и на мнозина загубени почти българи да се отърсятъ отъ гърцизма и да съзнаятъ своята народность.

Високоназидателенъ е примѣрътъ, какъ шепата съзнателни българи тогазъ въ Варна се надварятъ ревностно въ дарения за народна просвѣта, като до края на учебната 1860-61 година събранитѣ доброволни помощи възлѣзватъ на 13,593 гроша, споредъ една запазена смѣтководна книга въ Варненската митрополия. А презъ втората учебна година (1861-62 г.) само единъ отъ тѣхъ — пламенниятъ родолюбецъ хаджи Стаматъ Сидеревъ, родомъ отъ Горня-Орѣховица — внася 13,700 гроша съ предназначение да се купи мѣсто за съграждане собствено българско училищно здание, построяването на което и скоро се почва — днешната черква „Св. архангелъ Михаилъ“

Тъй чувството на дългъ било силно развито въ тогавашнитѣ варненски българи и тѣ, сплотени около младиятъ си 34 годишенъ учитель, който усърдно и похватно работѣлъ въ училището отъ ранна утринь до свечеряване, доблестно изпълняватъ този си дългъ, като съ неотклоненъ устремъ и твърдость чудна побеждаватъ всички противодействия на гъркогагаузи, внушавани отъ нѣкои членове на гръцкия митрополитски съветъ (димогерондията), при строението на училището. Единъ день буйни гагаушки тълпи се явяватъ предъ Окржжното управление (конака) и съ крясъци непристойни изискватъ отъ мютесафира Аширъ бей да забрани строежа на училището. Последниятъ изпълва произвола имъ. Изпраща нѣколко заптиета, които пропжждатъ работницитѣ, та сградата стоява деветь месеца непокрита.

Неотклоненъ отпоръ и протестъ последва веднага отъ страна на варненскитѣ българи. Тѣ отправятъ настоятелно заявление до великия везиръ въ Цариградъ, подкрепено и отъ българскитѣ кметове въ Варненския санджакъ и отъ представителя имъ по Черковния въпросъ Атанасъ Георгевъ, та издействуватъ бележитъ султански фермань. Фермантъ гласѣлъ: „Разрешава се да се построи въ Варна едно централно българско училище за цѣлия Варненски санджакъ“.

Мютесарифътъ Аширъ бей прочелъ въ двора на Окржжното управление фермана на всеуслишане: въ присжтствие на събраното население отъ разнитѣ народности въ града и на призованитѣ за тази цель български кметове изъ Варненско.

Бързо следъ туй постройката била довършена и на 25 юлий 1862 година тържествено осветена въ присжтствието на Аширъ бея, на други турски власти и на всички консули начело съ Рачински, по чието предложение сега и митрополитъ Порфирий извършва водосвета. Присжтствуватъ и началницитѣ на другитѣ религиозни общини и всички българи и българки въ града заедно съ учителя Костадинъ Арамаджиевъ, който изпѣва съ ученицитѣ си нѣколко училищни пѣсни; а Сава Илиевъ Доброплодний, който преди две седмици билъ условенъ за главенъ учитель въ Варна, казалъ съответни на тържествения случай речи на турски, български и гръцки езици и възхвалилъ ученолюбието на варненскитѣ българи.

На училището била поставена табела съ български и френски надписъ: „Българско централно училище“, въ което броятъ на ученицитѣ скоро достигналъ около 100.

Отъ тукъ-нататъкъ българската народность въ Варна заздравява своето положение: тя се сдобива съ свой собственъ кжтъ, който става крепость на българския духъ, служи й за срѣдище чакъ до Освобождението, стяга я въ единомислие, цѣлость и мощь, въплотявайки за нея върховната мисъль за недалечна ***честита българска Варна*** — горещъ блѣнъ на всички дейци по възраждане на българщината тукъ.

Да, тия неуморими наши труженици достойно изпълниха своя дългъ, като съ благодатнитѣ си дѣла оставиха ярко и свѣтли примѣри въ служба за родна просвѣта, Родина и за по-честита Варна, която въ наше време наистина разцвтя.

Хвала имъ!

Ив. П. Церовъ.

*) Тази кжща посетихъ презъ 1898 год. съ първенеца съвременень училищенъ деецъ Сава Георгевичъ, когато събирахъ исторически вести за статията си по училищното дѣло въ Варна, помѣстена въ „Отчета на Варненската девическа гимназия за учебната 1897-98 год“. Кжщата бѣ двуетажна. Горниятъ етажъ, който се състоеше отъ 3 стаи, е служилъ за училищно помѣщение: двѣтѣ стаи били класни — едната за ученици, другата за ученички, а третата за училищни потрѣбности. И понеже кжщата подлежеше на събаряне за урегулирване на площадъ „Йосифъ I“, настояхъ предъ Градското общинско управление да се снеме планътъ на кжщата, която се намираше въ североизточната часть на площада — нѣщо което се извърши отъ инженера Каракулаковъ и ситуационниятъ планъ на тази кжща е приложенъ при статията ми. — Числото на ученицитѣ, споредъ Сава Георгиевичъ, който е билъ и училищенъ настоятель, възлѣзвало приблизително на 40 — 25 момчета и 15 момичета. Това е доста вѣроятно, предвидъ че и кжщитѣ на съзнателнитѣ българи тукъ въ онова време били около 40.

Здрави деца - здравъ народъ

Яслитѣ сж необходими за Варна

Щастливи бѣха децата преди войнитѣ. Всѣко семейство, споредъ средствата си само се грижеше за децата, макаръ че по численость тѣ бѣха много повече отъ сега. Бащата изкарваше прехраната, майката се грижеше за домакинството и малкитѣ. Осиротелитѣ деца се отглеждаха въ близки роднински семейства и не чувствуваха липсата на майчина закрила.

Следъ войнитѣ настанаха тежки дни за всички, а това се отрази най-злѣ върху здравето и грижата за децата. Издръжката на семейството бѣ затруднена, роднинскитѣ връзки се разхлабиха, а прокудените отъ своитѣ огнища семейства останаха безъ близки, които биха могли при нещастие да се погрижатъ за децата имъ.

Кой може да стои равнодушенъ предъ баща, който рони сълзи надъ слабичко детенце, изгубило майка си още първия день когато е дошло на Божия свѣтъ? Крехкото създание иска грижи, а бащата не може да му ги даде, не само защото не е опредѣленъ отъ природата да го гледа, но защото трѣбва да работи и изкара прехраната за себе си и за другитѣ по-голѣмички деца.

Сжща е картината и когато майката е болна.

Яслитѣ, въ които се отглеждатъ деца отъ единъ день до 2 годишна възрасть сж единствения институтъ, гдето и въ двата случая детето ще намѣри закрила докато закрепне или докато майката оздравѣе.

На яслитѣ не бива да се гледа като на институтъ за подхвърлени деца, институтъ, който по мнението на коравосърдечни общественици, щѣлъ да поощрява неморалния животъ въ голѣмия градъ Варна.

Въ Варна и безъ ясли се раждатъ годишно по 70 незаконнородени деца, отъ които повечето сж признати отъ бащитѣ и носятъ тѣхнитѣ имена. Останалитѣ не се подхвърлятъ, а излъганата майка сама знае какъ изкарва хлѣба за себе си и нещастната си рожба, за да отдѣли нѣщичко и да плаща на нѣкоя престарѣла баба да гледа детенцето.

Покварената жена не става майка. Тя знае какъ да се отърве отъ това бреме. Измамената девойка, станала майка никога не ще повтори грѣшката си, още повече ако ние й се притечемъ въ помощь: да отгледаме невинното й детенце въ яслитѣ, гдето и тя самата ще намѣри срещу работа залъкъ хлѣбъ и за себе си.

Варненскитѣ ясли, които скоро ще се открийтъ въ домъ „Д-ръ Ан. Головина“ отъ съюза за закрила на децата, ще бждатъ реаленъ изразъ на човѣчность и отзивчивость на варненското гражданство.

Всички срѣдства, събрани въ „Деня на детето“ тази година ще послужатъ за скромно обзавеждане и едногодишна издръжка на тия ясли.

Затова, всѣки който е пустналъ лептата си въ касичката тоя день и е далъ левче за хлѣбна марка, когато мине край яслитѣ, нека знае, че сигурно е изтрилъ поне една сълза на нещастната майка или баща и е допринесалъ за спасяването на нѣкое невинно създание, което иначе би загинало.

Д-ръ Н. Василева, н-къ дет. здр. станции

ДЕТСКИ ГРАДИНИ

„Детето е цвѣте, което не може да вирѣе безъ слънце, въздухъ и просторъ, е казалъ още преди сто година създателя на първата детска градина въ Бланкенбургъ знаменитятъ педагогъ Фридрихъ Фрьобелъ. За това ако ние искаме да имаме здрави деца, трѣбва да създадемъ за нашитѣ малки човѣци—голѣми и просторни градини.“

Днесъ следъ сто години ний виждаме какъ идеята за детскитѣ градини на Фрьобела намира все повече отзвукъ въ душата на всички, на които е повѣрено възпитанието на малкитѣ.

Детскитѣ градини получиха грамадно разпространение у насъ и съ право погълнаха значителна часть отъ грижитѣ на нашитѣ педагози, Съюза за закрила на децата и общинитѣ.

Трѣбва да отбележимъ, че въ това отношение грижитѣ на Варненската община сж голѣми и значителни.

За кжсо време въ града ни се създадоха нѣколко детски градини и то тамъ, кждето най-много се чувствува нужда отъ тѣхъ.

Въ тѣзи паркове на здравето слаботѣлеснитѣ и нѣжни деца дишатъ свободно, закрепяватъ тѣлото си, а здравитѣ се закаляватъ и получаватъ по-голѣма енергия за борба срѣщу болеститѣ.

следва на 5 стр

Инж. Л. Димовъ,
Зав. Сл. Снимки, Регулации
и Нивелации.

Кадастъръ на варненското землище

Землището на гр. Варна е изпъстрено съ редъ ценни и доходни имоти като: гори, овощни градини, лозя, ниви, ливади и др.— частни и общински. За превеждането имъ въ известность, за по-лесно и бързо опознаване съ тѣхъ, т. е. да се знае тѣхното положение въ землището, голѣмината и формата имъ, за правилното имъ използуване необходимо е изработването на **кадастраленъ планъ** на това землище. Общината търпи загуби въ облагане съ данъкъ, а сжщо и спокойствието на гражданитѣ не може да се осигури вследствие голѣмитѣ спорове, които се пораждатъ отъ неустановеността и несигурността на междусъседнитѣ граници. Единъ точенъ и пъленъ планъ ще даде възможность на всички, които мислятъ за процъвтяването на града, съ единъ погледъ да обгърнатъ всестранно града и околността му и ще видятъ какво огромно богатство представлява землището на града и ще може да се позамислятъ за всички ония стопански и благоустройствени мѣроприятия — целящи повдигането на града.

Кадастралнитѣ измѣрвания на полскитѣ имоти (въ Европа само България и Албания нѣматъ такива) иматъ следнитѣ задачи: Да дадатъ основата за създаване и водене на поземелни сниги съ цель, да се осигурятъ частната поземелна собственость и ипотекарния земледѣлски кредитъ;

Да дадатъ основата за проучване и проектиране на всички строителни, културъ-технически, земледелски горски и др. обекти;

Да служатъ за подобрението на състоянието на поземелната собственость, като комасиране на полскитѣ имоти, оправяне на границитѣ, прокарване нови и урегулирване на стари пжтища, отводняване напояване и др.

Да служатъ за научни изследвания — географски, геоложки, минероложки, хидроложки и др.

Да служатъ за точното и справедливо опредѣляне на поземелния данъкъ и за поземелната статистика.

Да служатъ за подновяване и подържане на официалнитѣ издания на карти.

Да дадатъ основата за направата на съобщителни, туристически и други видове карти.

Общината схващайки изготвянето на общия кадастраленъ планъ на Варненското землище като една необходимость, отъ нѣколко години започна системни технически измѣрвания. Постави се и се изчисли триангулацията, която служи за основа за подробното измѣрване на полскитѣ имоти, като се свързва съ държавната триангулация.

Тази година ще продължи измѣрването на останалата една четвърть часть (три четвърти отъ гората е вече измѣрена и е приготвенъ планътъ ѝ) отъ общинската гора, която е най-ценниятъ общински имотъ, споредъ всичките тѣхнически изисквания за приготвянето на стопанскиятъ ѝ планъ, който ще послужи за арондирване. Съ това се цели запазването цѣлостьта на гората, оправянето на старитѣ и прокарване на нови пжтища за по-рационално използуване на сжщата.

Отъ плана ще се вижда отъ какво се състои тая горска площь — различнитѣ култури гора, празднитѣ пространства, които следва да бждатъ залесени съ нѣкоя доходна и културна гора: брѣговетѣ на деретата — сипеи, които подлежатъ на укрепяване и залесяване.

Ще се започне съ снимането на останалата часть отъ землището още тази година. Най-напредъ ще се започне съ снимането на имотитѣ лежащи между: 1). „Траката“, курорта „Св. Константинъ“, Двореца и шосето за Балчикъ; 2). Новото шосе за с. Царево и Евксиноградското шосе; 3). Останалата часть на землището.

Ако се работи съ сегашния персоналъ на службата „Снимки, Регулации и Нивелации“ за около 5 години ще може да се извърши кадастрирането на Варненското землище.

(Следва отъ 4-та страница)

Детскитѣ градини култивиратъ въ децата още любовь къмъ природата и здравъ характеръ.

Дѣлото на детскитѣ градини трѣбва да получи нвсърдчение и подкрепа отъ всички.

Защото въ тѣзи паркове на здравето ще намѣрятъ слънце, въздухъ и просторъ децата на народа, онѣзи които най-много чувствать нужда отъ въздухъ и слънце.

И въ това отношение Варненската община работи и ще продължава да работи.

Началникатъ на Техническото отделение при Варненската община г. инжинеръ Лазаръ Каровъ презъ първата половина на месецъ Априлъ изнесе предъ радио—Варна сказка на тема: „Благоустрояването на градскитѣ улици“.

Б. Вакъвчиевъ—Варна

Да възкръснемъ!

Пробляснва на мрачния човѣшки небосклонъ надеждата за възкресяване и възцаряване на истината, правдата и любовьта между хората, за да изчезнатъ отъ човѣшкото сърдце, умъ и душа завистьта, злобата, отмъстителностьта и клеветничеството.

Днесъ ние сме силно привързани къмъ външния блъсъкъ и за Възкресение Христово се обличаме съ нови одежди, палимъ голѣми свѣщи, удряйки се демонически въ гърдитѣ декламираме, че сме последователи на Христовото учение и се наричаме человѣци, а подхранваме въ душитѣ си жестокостьта, егоизма, злобата, ехидностьта и клеветничеството, като никому не прощаваме, никого не съжеляваме, приструвame се, че обичаме и правимъ краткия човѣшки животъ труденъ и мжченъ.

Годинитѣ минаватъ, прогресътъ е въ пъленъ размахъ, едно поколѣние се следва отъ друго, но въ човѣшката все още душа клокочатъ най-нискитѣ инстинкти безъ да се е направило нѣщо значително за да се заживѣе съ любовь, прошка, забвение и съ истинска радость да си кажемъ:

— Възкръсна правдата, истината и любовьта!

Богочовѣка предъ човѣшкия сждъ

Живота и личностьта на Исуса Назарянина сж имали грамадно влияние върху историята на человѣчеството.

Смъртната присжда срещу Христа е последвала следъ две сждебни следствия (инстанции), отъ които едното се е произвело по еврейския законъ (Таламудъ-Мишна), а другото — по римския.

Исусъ е билъ осжденъ на смъртъ най-напредъ отъ еврейския синедрионъ (съветъ на фарисеитѣ), председатель на който билъ първосвещеника Кайафа, а следъ това отъ римския прокураторъ (управитель) на Юдея.

Срещу последния петъкъ, презъ нощьта преди пасхата (праздника на безквасниτѣ хлѣбове) е станало залавянето и задържането подъ стража на И. Христа. Следъ вземането на Исуса подъ стража отъ въоржженъ конвой, той е билъ заведенъ за разпитъ най-напредъ при Анна, най-влиятелния членъ на синедриона, а следъ това при приятеля на сжщия — първосвещеникъ Кайафа.

Тукъ обвиняемиятъ е билъ подложенъ на предварителенъ разпитъ още преди да бждатъ повикани свидетелитѣ. Църковниятъ съновникъ запиталъ Исуса за ученицитѣ и учението му. Исусъ отговорилъ: „Азъ открито говорихъ на свѣта. Азъ винаги съмъ поучавалъ въ синагогитѣ и въ храма, гдето отвредъ се събиратъ юдеитѣ и скришомъ нищо не съмъ говорилъ. Защо питашъ мене? Попитай ония, които сж слушали какво съмъ говорилъ: ето тѣ знаятъ какво съмъ говорилъ“. При тѣзи думи единъ отъ служителитѣ ударилъ Исуса по лицето казвайки му: „Тъй ли отговаряшъ на първосвещеника?“ — „Ако зло говорихъ, докажи злото: ако ли добро — защо ме биешъ?“

Следъ това били повикани свидетелитѣ, които били намѣрени отъ самитѣ сждии, за да дадатъ своитѣ показания предъ синедриона, предъ който Исусъ е билъ изправенъ на сждъ. Всичко това е станало нощемъ, въпреки, че по еврейския законъ, сжденето нощемъ е било безусловно забранено и недействително. Обвинението се съдържало само въ показанията на свидѣтелитѣ. Последнитѣ го обвинили, че богохулствува, защото си нарече Синъ Божий.

„Нищо ли не отговаряшъ? Какво свидѣтелствуватъ тия противъ тебе?“ Го запиталъ Кайафа. А той мълчалъ и не отговарялъ нищо.

Ти ли си Христосъ — синъ Божий ли си? — сж викали сждиитѣ, и най-сетне, когато Кайафа го заклѣлъ въ Бога и му е задалъ този въпросъ — чулъ се отговора:

„Азъ съмъ Христосъ, синъ Божий“.

Тутакси щомъ Исусъ засвидетелствувалъ своето изповѣдание предъ толкова много свидетели веднага първосвещеника си раздралъ дрехитѣ и казалъ: „За какво ни сж по-вече свидетели. Чухте ли богохулството? Какво ви се струва? А тѣ отговорили: „Той е повиненъ на смъртъ“.

Тогава синедриона, подъ председателството на първосвещеника Кайафа — призналъ Исуса за повиненъ на смъртъ и така се извършило това велико осжждане. Всичко това е станало въ една нощь.

По онова време Юдея била римска провинция, която се управлявала отъ прокуратори. Прокураторъ билъ Пилатъ Понтийски, облеченъ въ гражданска, сждебна и военна власть. Римлянитѣ оставили на евреитѣ известна юрисдикция, обаче синедрионътъ неможелъ да произнася смъртна присжда. Това е могълъ да направи само римския прокураторъ (намѣстникъ) на тогова, въ когото е била съсредоточена въ онова време безпредѣлната власть на Римъ.

Ето защо Исусъ билъ отведенъ на сждъ при Пилата. Това станало въ петъкъ. — „Намѣрихме тогава, че развращава народа ни, забранява да се дава данъка на Кесара и казва за себе си, че е помазаникъ Царь“. Исусъ билъ обвиненъ и въ държавна измѣна, че подстрекателствувалъ тълпата и непризнавалъ властьта на императора.

Когато Пилатъ видѣлъ обвиняемия, който е билъ изправенъ предъ него съ свързани ржце, запиталъ:

„Въ какво обвинявате този човѣкъ?“ Главнитѣ свещеници и книжници допълнили: „Ако той не бѣше злодеецъ, ние небихме ти го предали“. Тогава Пилатъ имъ казалъ: „Вземете го вие и го сждете споредъ Вашия законъ“. На това обвинителитѣ упорито отговорили: „Намъ не ни е позволено да убиваме никого!“

Пилатъ разпиталъ Христа, който призналъ, че е Царь, но добавилъ, че неговото царство не е отъ тоя свѣтъ. Пилатъ се убедилъ, че Христосъ не може да бжде врагъ на Цезара, обаче предъ настоявието на фарисеитѣ той отстжпилъ и осждилъ Христа. И по този начинъ неговата кръстна смъртъ стана изходна точка на новата история. ГРЪН.

Варна е царицата на Черно море!

ВЕЛИКДЕНСКИ ОБИЧАИ

Презъ великденскитѣ праздници навсѣкѫде, отъ вѣкове още, се извършватъ известни обряди и обичаи. Повечето отъ тѣхъ иматъ религиозенъ характеръ, но не сѫ малко и тия, които иматъ голѣмо значение за нашето здраве.

Едни отъ тѣзи последнитѣ сѫ отъ такова естество, че трѣбва не само да се поддържатъ отъ съвременния културенъ човѣкъ, но и да се поощряватъ. Много отъ обичаитѣ пъкъ, като остатъци отъ времето на по-низкото човѣшко развитие, трѣбва да се видоизмѣнятъ, подобрятъ, а нѣкои даже и изоставятъ.

Обичай е предъ Великденъ да се почисти всичко въ кѫщи.

Спомнямъ си отъ детинство, че предъ тоя день у насъ стаитѣ се варосваха, чергитѣ за постилки и покривки се изпираха, а това що не можеше да се изпере, изгърсваше се и се простираше за провѣтряване на въздуха и слънцето. Дъскитѣ на подоветѣ се изтриваха, прозорцитѣ и вратитѣ— сѫщо. Сѫдоветѣ за хранене се измиваха съ пепелива вода.

Съ една дума, извършваше се всичко онова, което въ хигиената се нарича дезинфекция или обеззаразяване. Като се прибави къмъ това и обстоятелството, че предъ тоя день се ходи на баня, или, кѫдето нѣма такава, измиватъ тѣлото, главата и краката си въ кѫщи, и че за тоя день хората се обличатъ въ чисти и нови дрехи и обуща — ще се получи едно състояние или една срѣда за нашия организъмъ, която е твърде благоприятна за здравето.

Чистотата въ всичко презъ време на празника е отъ голѣмо значение за бодростьта на духа и веселото настроение.

Ето единъ обичай, който е останалъ отъ онова време, когато първитѣ хора на земята сѫ насаждали здравни правила, обреди и обичаи въ живота на широкитѣ народни маси.

Ето единъ обичай, който трѣбва по-често да се изпълнява и поощрява отъ всички, включително и отъ общинскитѣ власти.

Нашиятъ народъ, общо взето, живѣе и се носи доста нечисто. Жилището на нашия селянинъ има много признаци отъ онова време, когато човѣкътъ е живѣлъ заедно съ домашнитѣ животни. Нашиятъ селянинъ общо взето, живѣе въ постоянна нечистотия. Само отъ време на време, за добри дни, като праздницитѣ, той малко се почиства и се облича по-запредъ хора.

Тая нечистотия е една отъ главнитѣ причини, за да се разпространяватъ и ширятъ всѣкакви болести, а най-вече заразнитѣ.

Нечистотията въ селската кѫща и около нея е една отъ главнитѣ причини за преголѣмата смъртность между децата у насъ.

Въ градоветѣ, общо взето, чистотата въ жилищата е по-голѣма, отколкото въ селата. Но и тукъ има много условия, които, поради нечистотиитѣ, застрашаватъ нашето здраве. Азъ нѣма да описвамъ тия условия въ нашитѣ малки градчета. Достатъчно е само да се хвърли единъ бързъ погледъ върху чистотата на крайнитѣ квартали, за да се дойде до заключението, че великденскитѣ обичаи за чистотата, като гаранция за по-добро здраве, сѫ още много недостатъчни. За доброто здраве не е достатъчно само личната чистота, а и тая на жилището.

Когато заболѣе нѣкой отъ заразна болесть въ семейството, кѫдето се спазва добра чистота и въобще се живѣе хигиенично, всички се чудятъ и не могатъ да си обяснятъ, отъ кѫде и какъ се е занесла зараза въ кѫщи.

Отдѣлниятъ човѣкъ, отдѣлното семейство, колкото и да иматъ познания по личната хигиена, колкото и да се стремятъ да живѣятъ по нейнитѣ повели, мѫчно могатъ да се радватъ на постоянно добро здраве, ако на всѣка крачка тѣ се

Разказъ отъ Варненски общински вестникъ

За пръвъ пѫтъ Великденъ

Всички го наричаха Ваклинъ Човката.

Той бѣ сухъ, прегърбенъ, съ тъмно кафяво лице, малки очи и твърде голѣмъ носъ.

Живѣеше въ една стара, полуразрушена и изоставена рибарска колиба, край брѣга на морето, всичката покѫщнина на която се състоеше отъ единъ ръждясалъ желѣзенъ креватъ съ три крака.

Денемъ Човката скиташе изъ пристанището, събираше жито, бобъ, слънчогледъ, а после ги продаваше, или пъкъ се отбиваше при рибаритѣ и лодкаритѣ, помагаше имъ въ работата и така изкарваше сухия си залъкъ.

Привечеръ обикновенно Ваклинъ обичаше да сѣда край брѣга на морето и да гледа синитѣ му води.

Човката наблюдаваше какъ малкитѣ рибки радостно играятъ и си спомняше за своето детинство.

Бѣше останалъ отъ малъкъ сиракъ; баща си загуби при едно нещастие. Той бѣ падналъ въ хамбаря на единъ голѣмъ параходъ и тамъ намѣри смъртьта си. Майка му работѣше чуждо: съ пране, копане по лозята го изгледа до шеснадесеть годишната му възрасть, после тя склопи очи и заспа за винаги. Една стара катафалка съ мършави коне я отнесе въ гробищата, при баща му.

Кржгълъ сиракъ, Ваклинъ се опита на нѣколко пѫти да намѣри работа.

Веднъжъ единъ месарь съ голѣмъ коремъ и мазно дебело лице иронично му подхвърли:

— Ти имашъ истински красивъ носъ, ще ти дамъ работа, защото вѣрвамъ, че ще запазишъ месото ми: мухитѣ вмѣсто на него, ще кацатъ на твоята човка! . . .

Ваклинъ обиденъ избѣга. Обзе го едно желание да се завре дълбоко въ земята, да изчезне отъ свѣта.

Другъ пѫть той товари вѫглища на гарата. Единъ високъ като върлина работникъ спрѣ погледъ на носа му, който бѣ цѣлъ почернѣлъ и шеговито подхвърли:

— Машалла, брей, далъ ти е Господь носъ, ама единъ пѫть. Сега, както е почерняла гагата ти отъ праха на вѫглищата, прилича на овѣхналъ патладжанъ. . . .

Пожълтялъ отъ срамъ и мѫка, съ наведени очи и подкосени нозе, Ваклинъ напустна работата.

натъкватъ на условия, които тѣ немогатъ да отстранятъ.

Недостатъчно е, следователно, човѣкъ само да знае какъ трѣбва да живѣе редовенъ хигиениченъ животъ.

Който цени своето здраве, той трѣбва да изпълнява елементарнитѣ правила на обществената хигиена.

Ако ние преди праздницитѣ се бѣхме придържали къмъ религиозния обичай и почиствахме навсекѫде всичко, здравето ни би спечелило твърде много. Безброй заболявания биха се избѣгнали и смъртностьта би се намалила значително. Ето защо предпраздничнѝятъ обичай — да се чисти всичко и навсѣкѫде — е единъ обичай за поощрение.

Държавата и всѣка община би трѣбвало да издадатъ специални закони, наредби и упѫтвания за чистотата, както и строго да следятъ за изпълнението имъ.

Трѣбва да се опредѣлятъ презъ годината повече дни за чистене. Презъ тия дни ще трѣбва всички да работятъ само за чистотата на всичко и навсѣкѫде.

Колкото по-скоро бѫдатъ узаконени такива дни — толкова по-добро народно здраве ще има и толкова повече благоденствие между хората.

Чистотата въ всички и навсѣкѫде дава бодрость на духа, създава веселие и приятно настроение.

Тя ни поощрява къмъ работа.

Тя ни продължава живота.

Д-ръ Вл. Руменовъ.

Варненски общински вестникъ изразява най-вѣрно и точно общинската стопанска, финансова, благоустройствена и културна политика на общината.

Д-ръ Б. Дечева.

Какво се прави въ Аспарухово

Детето получава въ наследство отъ родители и прародители известни психчически и физически особености, изживявайки съ тѣхъ живота на настоящото при най-различни условия въ семейство, училище и общество, то ги предава и на бѫдащето. Ако детето е голѣмия факторъ за създаване и увѣковечаване на семейството и за осѫществяване културния напредъкъ на едно общество, то какви трѣбва да бѫдатъ грижитѣ за него.

Реализирането на трудната задача, да се осигури физическото, душевно и морално здраве на детето се започна едва съ основаването на съюза за закрила на децата. Създадоха се институти, които обхванаха грижитѣ за детето отъ раждането му, като: ясли, съвещателни станции за деца, по-нататъкъ, за децатата отъ предучилищната възрасть —дневни детски домове, лѣтни игрища, за учащитѣ се—лѣтовища, безплатни ученически трапезарии и пр.

Въ кварталъ „Аспарухово“ е открита съвещателна станция за деца въ 1934 год. За 1936 год. откогато прегледитѣ ставатъ ежеседмично, сѫ направени 853 посещения отъ кърмачета и деца надъ 1 година.

Въ квартала презъ сѫщата година сѫ се родили 104 бебета. Отъ тѣхъ сѫ били записани въ станцията 68 деца, отъ които 4 сѫ умрѣли или смъртностьта изчислена на 1000 е 58; 36 деца отъ новороденитѣ не сѫ дошли. Отъ тѣхъ сѫ умрѣли 12 или тѣхната смъртность възлиза на 333.3 на $^{0}/_{00}$ (1000) т. е. 6 пѫти по-голѣма отъ тази на идвалитѣ въ станцията. Презъ сѫщата година сѫ били подпомогнати съ хранителни прудукти, млѣко, дрешки, пеленки и. пр. за около 14 хиляи лева—50 деца.

За социалната ценность която представлява детето на единъ народъ, сѫ нуждни още много грижи, на първо мѣсто уреждането на единъ дневенъ детски домъ и едно лѣтно детско игрище за децата на майкитѣ работнички, въ Аспрухово

Той не отиде вече никога на гарата.

Единъ день Човката намѣри полуразрушената и изоставена колиба край брѣга на морето, и остана да живѣе въ нея.

*

Презъ зимата, когато студътъ сковаваше земята и притискаше морето, живота на Ваклинъ ставаше тежъкъ.

Денемъ той скиташе изъ пустото пристанище, търсѣше, душеше, за да намѣри нѣщо, да го продаде и да се нахрани, или пъкъ отиваше изъ рибарскитѣ кафенета и просѣше хлѣбъ.

Студътъ хапѣше Човката, презъ парцаливитѣ му дрѣхи, а гладътъ смучеше червата му и пълнѣше съ слюнка устата му.

Лицето му ставаше още по-мършаво, сухо като на мъртвецъ, голѣмиятъ му носъ изпъкваше по-вече, а зжбитѣ му тракаха.

Нощемъ Ваклинъ се прибираше въ бедната си рибарска колиба. Вѫтре бѣше толкова студено, колкото и вънъ. Той лѣгаше върху старият креватъ и дълго се опитваше да заспи: студътъ и празднияъ стомахъ не го оставяха.

Човката се свиваше на кълбо, колѣнетѣ му опираха на самата глава, дъхаше за да се стопли, и си представяше, че е пролѣть, за да забрави студа.

Вънъ зимниятъ вѣтъръ забиваше острите си нокти върху студенитѣ води на морето, които бучаха страшно, после внезапно се провираше презъ счупенитѣ дъски на колибата, ухапваше Ваклина по мършавото тѣло и пакъ се връщаше назадъ.

Тогава Човката изпадаше въ безумие: проклинаше сѫдбата си, мърморѣше несвързани думи, ставаше отъ кревата, тичаше изъ колибата, чиито дъски печално скърцаха, викаше за да се стопли или скимтѣше като гладно псе отъ студъ.

Една студена нощь, Ваклинъ отъ болка и мѫка премѣтна вѫже на шията си: искаше да се обеси, да сложи край на кучешкото си сѫществуване, но не посмѣ, нѣмаше куражъ, страхъ го бѣше, живѣеше му се още.

Другъ пѫть когато студътъ и гладътъ го измѫчваха до болка, обзе го безумна мисъль да запали колибата и да се стопли за винаги.

Веднъжъ Човката изповѣда мѫката си, теглото си на единъ старъ рибарь. Той поклати бѣлата си глава и съ усмивка му каза:

— Младъ си още Ваклине, нѣмашъ тридесеть години, ще дойдатъ и за тебъ по-добри дни... Не се отчайвай, човѣшкото сѫществуване е вѣч-

Значението на общинскитѣ сждилища

Съ направената на 12 ноември 1934 год. реформа въ нашето правосждно дѣло се цѣлѣше да се отстранятъ всички дефекти и слаби страни въ организацията на сждилищата въ България. Тази реформа, която въ много отношения даде отрицателни резултати и се оказа твърде пагубна по отношение устройството на обикновенитѣ сждилища въ страната и която впоследствие претърпя доста чувствителни промѣни, се отрази твърде благоприятно върху създаденитѣ отъ нея общински сждилища. Защото последнитѣ отговориха на нуждата да се създаде здраво, бързо и евтино правораздаване.

Необходимостьта отъ създаването на общинскитѣ сждилища е извиквала у насъ въ миналото на нѣколко пѫти тѣхното сѫществуване. Съ привременнитѣ правила на устройството на сждебната часть въ Българияи отъ 24 августь 1878 г. известни подъ името „временни сждебни правила“ за пръвъ пѫть у насъ се създадоха общинскитѣ сждилища. Премахвани и на два пѫти отново извиквани на животъ презъ 1883 и 1922 год. общинскитѣ сждилища не можаха да се задържатъ за дълго време. Причинитѣ за това трѣбва да се търсятъ въ изборния принципъ, окончателно компрометиранъ отъ нашитѣ партизански нрави, както и отъ липсата на подготвени лица, които да изпълняватъ важната и отговорна функция на общинскитѣ сждии.

Реформата отъ 12 ноември 1934 год. дойде да отстрани именно тия недостатъци. Новата организация на общинскитѣ сждилища бѣ нагодена по начинъ да отговори на изискванията на едно ефикасно и достѫпно до народнитѣ маси правосждие. Причислени къмъ системата на сждебнитѣ учреждения въ страната, съгласно забележката на чл. 1 отъ сега действуващата наредба—законъ за устройството на сждилищата, съ разширени функции и съ подборъ на лица съ високъ образователенъ цензъ, общинскитѣ сждилища ето вече три години се радватъ на успѣхъ, развивайки една полезна и плодотворна дейность. Бидейки въ по близъкъ контактъ съ народа, у който изобилствуватъ дребни спорове, създадени отъ малоценни материални интереси, общинскитѣ сждилища иматъ високото предназначение да играятъ ролята на помиритель въ отношенията между гражданитѣ. Фактътъ, че народа охотно търси услугата на общинския сждъ, предъ който по невѣроятно бързъ начинъ и при съвършено низки такси, добива по законенъ редъ удовлетворение на своитѣ вземания, показва, че института на общинскитѣ сждилища напълно е постигналъ целитѣ и задачитѣ на законодателя. Известни дефекти могатъ да се намѣрятъ, но тѣ сж отстраними. Важното е, че системата показва своитѣ добри страни. Критики срещу общинскитѣ сждилища има, но тѣ не изхождатъ отъ полезностьта на института, а отъ съвсемъ други съображения.

Статистическитѣ данни за дейностьта на общинскитѣ сждилища въ цѣлата страна доказватъ по единъ безпоренъ начинъ, че идеята на законодателя за бързо, евтино и достѫпно до народа правосждие, не е празна приказка. Общинскитѣ сждилища сж извикани отъ необходимостьта да отговорятъ на една належаща нужда. Днесъ тази нужда е задоволена. И ние смѣтаме, че всѣки новъ опитъ за осакатяване на общинскитѣ сждилища ще бѫде въ ущърбъ на гражданитѣ, които съ задоволство и радость посрѣщатъ това хубаво нововъведение въ нашето правораздаване.

Кънчо Сапунджиевъ
Варнен. общин. сждия

Поржчанитѣ 113 тона емулзия за китонирване на варненскитѣ улици сж натоварени на параходъ „Белшонъ“, който отъ Хамбургъ е тръгналъ на 31 мартъ, и се отчаква да пристигне къмъ края на месецъ априлъ въ Варна.

на борба, а сждбата му промѣнлива като морския вѣтъръ.

Тогава Човката реши да страда, да живѣе и да чака по-добри дни.

*

Бѣше пролѣть: топълъ вѣтъръ духаше отъкъмъ морето, чиито бѣлопѣнести вълни танцуваха и пѣеха нѣжно.

Дърветата се кичеха въ зеленина, а цъфналитѣ череши ронѣха бѣли цвѣтове.

Ваклинъ излѣзе отъ колибата и тръгна къмъ пристанището. Предъ едно рибарско кафене той се спрѣ и видя презъ прозореца, че старият рибарь мълчаливо сърбаше кафето си и пушеше цигара.

Човката влѣзе вѫтре, поздрави и седна до стареца.

Дѣдо Вълчанъ бѣше добъръ човѣкъ, той много пѫти помагаше и утешаваше Човката.

Старият рибарь погледна Ваклина, усмихна му се и каза:

— Довечера е Възкресение, ще слѣзе отъ кръста Оня, който се роди, живѣ, страда и умрѣ за насъ. Ти нѣмашъ никого, ела у насъ, ще посрещнешъ Възкресението съ менъ и старата! . . .

Ваклинъ и дѣдо Вълчанъ говориха дълго. Старецътъ разказа на Човката за раждането, страданието и възкресението на Богочовѣка и за неговото велико учение, което носи миръ, любовь и братство между хората и което учи сититѣ да помагатъ на гладнитѣ и страдащитѣ.

Небето на западъ се залѣ съ пурпуръ, стана кърваво, червено, после потъмнѣ. Месецътъ изплува, а на лазура пламнаха хиляди свѣтли очи.

Дѣдо Вълчанъ и Ваклинъ напуснаха кафенето. Двамата тръгнаха мълчаливи въ нощьта. По едно време старият прошепна:

— Не тѫжи, Ваклине, земният животъ е нищо. Вижъ нощьта, тя е толкова хубава, и следъ нѣколко часа ще бѫде още по-хубава: Христосъ ще възкръсне! . . .

Ваклинъ погледна небето, по което хиляди пламнали звезди трептѣха като малки кандилца. На душата му стана леко, отъ нея като че ли се откѫсна цѣлото му страдание и потъна нѣкѫде. Задъ клепкитѣ му се подадоха нѣколко сълзи, олюляха се и се търколиха по мършавитѣ му бузи. Човката въздъхна дълбоко и отвърна:

— Ехъ, дѣдо Вълчане, и азъ следъ толкова години ще мога щастливо да кажа тази нощь на нѣкому: Христосъ Възкресе! . . .

Димитъръ Аджемовъ.

Курорта Варна въ климатическо отношение

Въ пъстрия букетъ отъ многото природни красоти на нашата родна земя, редомъ съ Балкана и Дунава, седи родното море. И то, както планината и малко повече отъ голѣмата легендарна рѣка, буди удивление, очудване въ насъ. Но не само отъ естетическо гледище може да ни привлече морето, а и отъ чисто здравословно.

Морскиятъ курортъ, по черноморския ни брѣгъ въобще и въ частность тоя въ Варна, отъ година на година все повече и повече става популяренъ у насъ и въ чужбина. Това трѣбва да ни радва, защото е отъ голѣмо значение, както за града тъй и за цѣлата държава.

Стопанското значение на курорта Варна може да бжде предметъ на друга статия. Затова сега ще се спремъ само върху здравословното му значение. За тая цель, необходимо е, макаръ и на кратко, да изтъкнемъ особеноститѣ на черноморския климатъ. Преди това, обаче, трѣбва да отбележимъ нѣщо за самото море. Черно море е единъ голѣмъ и дълбокъ воденъ басейнъ. Две трети отъ неговото дъно се намира на дълбочина подъ 1800 метра.

Въ него се вливатъ нѣколко голѣми рѣки, като Дунавъ, Днестъръ, Бугъ, Днепъръ и Донъ (чрезъ Азовско море), които му носятъ сладка вода. Затова соленостьта на черноморскитѣ води е по-малка въ сравнение съ тая на Мраморно и Срѣдиземно морета, а именно: Черно море 18 на хиляда, Мраморно — 36.4 на хиляда и Срѣдиземно — 39.3 на хиляда, на повърхностьта.

Благодарение на соленостьта отъ една страна и дълбочината на нашето море—отъ друга, благоприятната температура на водата за бани се поддържа най-продължително време въ сравнение съ Северното, Адриатическото и Йонийското морета. Така, напримѣръ, ***водитѣ при Варна презъ м. Септемврий сж 4° по топли отъ тѣзи на Северното море презъ м. Августь, а презъ м. Октомврий сж толкова топли, колкото водитѣ на Северното море презъ м. Юний.***

Лѣтовницитѣ въ нѣмскитѣ оживени курорти се радватъ, следователно, презъ най-топлитѣ месеци Юний и Августъ, на едно море, толкова топло, колкото това при Варна презъ есеннитѣ месеци Септемврий и Октомврий. А това е едно отъ най-важнитѣ преимущества на нашия морски курортъ предъ чуждитѣ такива.

Относно състава на черноморската вода професоръ Караогласовъ е установилъ, че тя наподобава напълно типичнитѣ океански води. Последната съдържа въ 1000 гр.: калиевъ хлоридъ—0.3100 гр.; натриевъ хлоридъ—13.3344 гр.; натриевъ бромидъ—0.0599 гр.; магнезиевъ хлоридъ—1.6353 гр.; калиевъ сулфатъ—0.8454 гр.; магнезиевъ сулфатъ—0.9371 гр.; магнезиевъ бикарбонатъ—0.2634 гр.; и др.

Температурата на въздуха въ Варна е почти постоянно нормална, съ най-малка годишна амплитуда. Амлитудата между температурата на деня и тая на нощьта е тоже малка. Най-горещия месецъ за нашето крайбрѣжие е Юлий (за Варна и Августъ) —22.1° срѣдна температура, а най-низката презъ м. Декемврий 3.7°—3.9°. Това е сжщо тъй важно преимущество на ***нашето море, защото лѣте то е по-хладно отъ Ривиерата съ 1.1°—3.5°, а зиме по-топло отъ споменатитѣ морета.***

Друго благоприятно условие за нашия черноморски климатъ е влажностьта. Тя е сравнително по-голѣма отъ тая на Французскитѣ курорти по югозападния брѣгъ на Океана, но споредъ Д-ръ Д. Матеевъ, това сжщо е единъ плюсъ, защото атмосферата, главно чрезъ своето съдържане на водни пари и вжгленъ двуокисъ, не пропуска обратно дългитѣ лжчи, които биха я изстудили.

По отношение валежитѣ, крайбрѣжието ни спада къмъ най-сухитѣ области на България. Годишниятъ брой на днитѣ съ валежъ въ Варна е 65.6 дни. И по отношение облачностьта и мъглата, климатътъ е по-благоприятенъ въ сравнение съ тоя въ вжтрешностьта на страната. Срѣдното годишно барометрично налягане въ Варна е 759.6 м. м. Най-низко е то презъ лѣтото и най-високо презъ зимата.

Въ нашето крайбрѣжие източнитѣ вѣтрове сж морскитѣ, а тѣзи отъ къмъ северъ, западъ и северо-западъ сж континенталнитѣ вѣтрове. Освенъ тия вѣтрове, тукъ духатъ локални вѣтрове, така наречените морски бризи, които духатъ презъ деня отъ морето къмъ сушата и обратно, презъ нощьта отъ сушата къмъ морето. Въ това отношение Варна не отстжпва на много курорти съ свѣтовна известность, като Nice, (10 м. въ секунда); Biaritz и Arcachon (7 м. въ секунда). Срѣдната годишна скорость на континенталния вѣтъръ въ Варна е 3.7 м. въ секунда. Бризитѣ иматъ почти сжщата скорость.

Отъ всичко това зависи и силата на охлаждането на черноморския климатъ, условие съ огромно физиологично значение, предвидъ влиянието на студа върху обмѣната на веществата и съотношението на топлинната регулация на тѣлото. Въ Варна степеньта на охлаждането бележи три фази въ таблицата на Conrad, а именно: презъ лѣтото—благоприятенъ; презъ пролѣтьта и есеньта—умѣрено възбуждащъ и презъ зимата—силно възбуждащъ.

Редъ е сега да споменемъ нѣщо и за състава на въздуха. Освенъ увеличеното съдържание на кислородъ съ 0. 13% и озонъ—1·2 милиграма %, морския въздухъ съдържа и йодъ. Съдържанието на йода въ морския въздухъ, споредъ Lewis, е 12 пжти по-голѣмо отъ колкото на въздуха въ вжтрешностьта. Морскиятъ въздухъ съдържа още минимално количество бромъ. Ето защо, най-чистъ въздухъ си остава тоя надъ морето и планинитѣ.

Накрай, нека кажемъ нѣколко думи и за пѣсъка. Варненскиятъ пѣсъкъ е чистъ и дребенъ, разтланъ въ удобенъ плажъ, снабденъ съ модерни бани. Той поглъща лесно ултравиолетовитѣ лжчи, отразени отъ повърхностьта на морето и затова е лѣчебенъ. Безъ да се спираме сега на ползата отъ морския курортъ въ Варна за гражданитѣ му, отъ казаното до тукъ става ясна огромната полза отъ него за лѣтовницитѣ отъ вжтрешностьта на страната и особено за тия отъ чужбина. Защото само българската ***Ница*** — царицата на черно море—Варна може да имъ даде здраве и отмора.

Коста Трояновъ.

Даннитѣ сж взети отъ изследванията на Д-ръ Драгомиръ Матеевъ, изъ списание „Училищенъ прегледъ“, год. XXXI, кн. IV.

Протоиерей Д. Андреевъ

Тѣ заминаха,

Родниятъ параходъ Бургасъ отнесе на 18 м. м. 180 души българи за Палестиня. . . Св. Земя. . . Ханаанъ. Ще посѣтятъ Иерусалимъ. Ще се поклонятъ на Св Голгота. Трѣпетъ и радость ще ги завладѣе. Ще видятъ, ще чуятъ, ще станатъ свидетели на неумирането въ свѣта. Гдѣто е изключено отрицанието. . . Гдѣто владѣе тжгата и скрѣбьта по изгубеното. . . Гдѣто краката слабѣятъ, ржцетѣ се отпущатъ, пулсътъ замира. . . Гдѣто има страхъ. . . Силни мистични преживѣвания... Адамъ и Голгота! Грѣхътъ и победата! Смъртьта и възкресението! Животътъ и обновата! Ще разбератъ що значи жалость. . . страдание. . . Кръстна любовь и ненависть. Морни очи и човѣшка слабость... Голготски лъхъ.

Тѣ ще видятъ Св. Гробъ. Ще видятъ забавни и символични балкони, стълбове и галерии... чудни и славни подпори и корнизи... символични капители... Метапи и триглифи на фризове... гръцки, дарийски, йонски и коринтски стилове... Дѣло на царствения архитектъ Комнена. Подобенъ на днешнитѣ Джовани де роси, Ленорманъ и Пере, Норд. Сконти Смитъ, Шкокбауеръ и Куглеръ, Пинеръ и Геерики, Прохаровъ, Строгановъ и Уваровъ и др.

Подъ тази царствена творба тѣ ще се срещнатъ съ Maria Dolorusa — майката на добритѣ майки; съ проводника на вѣчното и Св. Евангелие — Иоанна; съ началника на Кръста Иракли, който ще ги помоли да се наведатъ и видятъ лоба на Адама — сждбата си; съ Лонгина Стотника — началника на палачитѣ Христови; съ Св. Елена и нейнитѣ копачи — работници, търсящи Кръста Христовъ; съ гордата Мария Магдалина, обляна въ покаяненъ потъ . . .

Тѣ ще изчакатъ да видятъ и гроба Господенъ празенъ, изъ който блика огънь, що не пари, а изгаря и чисти грѣха. Ще мълчатъ наведени и охкатъ... Ще немѣятъ и въздишатъ... Ще плачатъ и ридаятъ... Ще ронятъ сълзи...

Въ свободното си време ще посетятъ Харамъ Шерифа (по арабски Кубъ Патусъ Сахра) — Омаровата джамия, нѣкогашната Соломонова слава — Соломоновия храмъ. Галерии, кедри и елхи... Бѣлъ, червенъ и синъ мраморъ, Ливански греди и дъски... Витлобразни стълби присртои-етажи... Херувими и серафими отъ маслина... Златни обшивки, златни верижки, цѣнни обковки... Светилище... Тукъ ще споменатъ имената на патриархъ Софроний, който предаде на другитѣ Иерусалимъ, полководецътъ Апу Апедъ, който го предаде, Савската царица и Тирския царь Хирама, които стоятъ сковани предъ тази Соломонова творба. Ще се увѣрятъ за сетенъ пжть, че всичко тече, всичко се мѣни, нищо не остава постоянно — Единъ е само вѣченъ Богъ — вѣчна истина.

Ще посѣтятъ много градове и мѣста святи, рѣки, морета и езера, въ които и около е живѣлъ училъ и чудотворилъ Божиятъ помазаникъ Христосъ. Ще видятъ развалинитѣ на библейскитѣ градове Еганди, Масада, Зазора или Сигоръ, Каракъ, Махерусъ и др. — тъмни исторически патила.

Тѣ ще присжтствуватъ на редъ духовни процесии; шествия и тържества около запазенитѣ Св. гробове и мѣста предъ и следъ Пасхата, отгдѣто ще почерпятъ примѣри на смирение и търпѣние.

Накрай тѣ ще се изкачатъ на върховетѣ Таворъ и Кармилъ. Ще видятъ потъпкания и сринатъ езическия Ваалов миръ. Ще се облекатъ съ Таворската свѣтлина, която още свѣти и ще обѣщаятъ винаги да служатъ на Вѣчната Свѣтлина Бога.

И въ Теверната, и въ новата столица Тель-Авивъ (възраждане) тѣ ще сключатъ пактъ на вѣчна служба и покорность на небето-Бога.

Дано се върнатъ промѣнени!

Похвална служба

Отъ 22 Февруарий т. г. Техническото отдѣление при ощината организира производството на *бетонови бордюри.* Работилницата е въ Лозовия разсадникъ.

Само за единъ месецъ—до 24 Мартъ включително сж изработени *1944 броя* бордюри. Началникътъ на отдѣлението г-нъ инж. Лазаръ Каровъ и другия помощенъ персоналъ иматъ голѣмата амбиция да получаватъ качествено много добри бордюри при цени износни за общинската каса. За тази цель, отдѣлението води специаленъ дневникъ за вложенитѣ материали и трудъ. За произведени-1944 броя бордюри сж изплатени:

Надници: за майстори и работници 13.340 лв. заплати на кантонера—надзорникъ за 20 дни 1.000 лв. материали: едъръ чъкълъ 50 куб. м. × 136 лв. 6.800 лв. дребенъ чакълъ 36 куб. × 173 лв. 6.228 лв. пѣсъкъ 59 куб. × 50 лв. 2.950 лв. цименть 444.50 торби × 75.90 лв. 33.737 лв. — Всичко 64.055 лв.

Съ превоза до мѣстото единъ бордюръ струва на общината 35.45 лв., а презъ миналата година е заплатено на предприемача 49 лв., разликата отъ 13.50 вл.

Но още по-похвално, е че г-нъ инж. Каровъ слага работата въ тази работилница подъ стъкленъ калпакъ.

Съ писмо № 510, отъ 20. Мартъ т. г., до Държавния контрольоръ и помощницитѣ му и копие финансовия началникъ, той поканва сжщитѣ да посетятъ работилницата и да дадатъ своитѣ упжтвания въ администратиране на работата и извършване на ревизия на внясянитѣ, употрѣбявани материали и пр. Съ това се туря въ хармония службата на Техническото отдѣление съ останалитѣ служби и ни сме убедени, че започнатата работа съ бордюритѣ ще върви много успѣшно.

През м. мартъ т. г. градската общинска библиотека е била посетена отъ 2916 души. Отъ тѣхъ 995 сж чели вестници и списания само въ читалнята за периодически печатъ, а 1921 сж взели книги за библиотеченъ и домашенъ прочитъ. Отъ тѣхъ 1438 сж ученици, 386 студенти, 408 чиновници, работници, занаятчии и 684 пенсионери. Взети сж всичко 2093 книги, отъ които за домашенъ прочитъ 1711 и за въ самата библиотека 382. По характеръ книгитѣ сж: художествена литература 1083, история и география 418, справочни и списания 102, други 490. Отъ българскитѣ автори най-много се чете Иванъ Вазовъ, Йорданъ Йовковъ, Любенъ Каравеловъ, Алеко Константиновъ, Василъ Друмевъ и др.

Бележникъ

Община, граждани и задължения

Добриятъ гражданинъ трѣбва да се въодушевлява отъ ревность къмъ общинскитѣ мѣроприятия. Той трѣба да бжде винаги готовъ да ги подкрепи и да ги насърдчи и никога да не ги спъва, подтикванъ отъ зла воля и разрушителна критика.

*

И най-беднятъ градъ може всестранно да напредне, ако въ него има добри и съзнателни граждани.

*

Най-силна и здрава община е онази, която брои най-много граждани, поставили общитѣ интереси надъ частнитѣ.

*

Който не обича своя роденъ градъ, не може да обича нищо.

*

Общината е честита, когато несъзнателнитѣ и зли граждани не могатъ да заповѣдватъ и да се налагатъ въ нея,

*

Добриятъ гражданинъ има три задължения: да обича своя роденъ градъ, да работи за неговия напредъкъ и да се грижи не само за личното си благоденствие, но и за това на своитѣ съграждани.

*

Както е достойно да работишъ за благото на своето отечество, така е достойно да работишъ за благото на общината въ която живѣешъ. Защото основата на любовьта къмъ родината е любовьта къмъ родния градъ.

*

Общината, въ която гражданитѣ говорятъ само за правата си, безъ да си спомнятъ и изпълняватъ своитѣ задължения, е осждена на гибель и упадъкъ,

*

За да сждишъ за гражданското съзнание на нѣкого гледай поведението му. Добъръ гражданинъ е онзи, който прави честь на своята община, съ своята доблесть, съзнание и характеръ.

*

На най-здрава основа е положена оная община, дето всички се интересуватъ, колкото се може по вече, за сждбата на своя роденъ градъ и живѣятъ винаги съ съзнанието за своитѣ граждански длъжности.

Изборитѣ въ Варна утвърдени

Кои съветници се избиратъ.

Следъ произвеждането на ощинскитѣ избори въ Варна, бѣха подадени четири контестации, за които областниятъ сждъ въ разпоредителното си засе-дание издаде своето решение: избранитѣ за общински съветници въ 11 райони се утвърждаватъ, съ изключение на VII районъ, чийто изборъ се касира и следва да се произведе наново въ опредѣления законенъ срокъ.

Въ VII районъ бѣ избранъ съ 410 гласа—Дим. Пан. Димитровъ. Срещу него подаде контистация Ангелъ Панчевъ Станевъ.

Утвърдени сж избранитѣ за общ. съветници: въ I районъ—Иванъ Георгиевъ Калайджиевъ съ 705 гласа; въ II р. Константинъ Ст. Миневъ съ 430 гл.; III р. арх. Ж. Богдановъ съ 435 гл.; IV р.—Петъръ Стояновъ—468 гл.; V районъ—Ив. П. Мариновъ—486 гл.; VI р.—Иорданъ Георгиевъ Мариновъ—314 гл.; VIII р.—Д-ръ Ив. Василевъ Бояджиевъ съ 537 гл.; IX р. Дим. Пан. Курдовъ—198 гл.; X р.—Инж. Тома Дим. Дервентски—798 гл.; XI р. Георги Людцкановъ Георгиевъ—754 гл.; XII р. Константиновъ Ник. Панаитовъ—285 гласа.

Варна е най-добрия Черноморски курортъ. Тя носи здраве и бодрость!

Благоденствието на гражданитѣ зависи отъ благоденствието на общината. За това, който работи за културния и икономически напредъкъ на своята община, работи за своя културенъ и икономически възходъ.

*

Ценностьта на единъ градъ не се мѣри, само споредъ неговитѣ материални богатства, но много повече споредъ неговитѣ духовни и културни паметници.

*

Добъръ и съзнателенъ гражданинъ е оня човѣкъ, който всѣки мигъ знае какво трѣбва и какво не трѣбва да прави и който не прави онова на другитѣ, което не желае да правятъ и на него.

*

Единъ добъръ гражданинъ не може да остави по-добро завещание на младото поколѣние отъ това: работи за доброто на своитѣ съграждани и роденъ градъ!

Ад.

Варна ви кани!

Брѣговетѣ на Варна сж красиви и романтични. Тѣ освежаватъ тѣлото и ободряватъ духа. Елате презъ лѣтото на хубавия и поетиченъ морски брѣгъ!

Елате да видите чудната приказна природа на Черноморската хубавица и да изпитате нейния чаръ!

КУРОРТЕНЪ ПРЕГЛЕДЪ

Прилагайки предварително набелязаната програма за пропаганда на курорта презъ 1937 г. и съгласно специалното за цельта изложение на Курортното стопанство, кждето се отдава нуждното значение на посещенията отъ вжтрешностьта, Курортната дирекция е предприела редица мѣроприятия целящи увеличение посещенията отъ вжтрешността. На Пловдивския панаиръ ще бжде уреденъ специаленъ щандъ, а на централно мѣсто въ града ще се монтира рекламна кула съ снимки отъ града ни и околноститѣ. Въ София дирекцията е въ преговори съ официалното пжтническо бюро „Балканъ“ за ангажирване на една отъ неговитѣ витрини за постояна изложба за Варна, като въ самото бюро ще се даватъ всички необходими сведения за цельта. Бюрото се помѣщава на „Алабинска“ точно дето „Леге“ свършва, значи въ една отъ най-уживенитѣ части на София. Дирекцията е влѣзла въ връзка съ рекламната служба при БДЖ за окачване на новитѣ плакати по Ж. П. гари и замѣняне на старитѣ досегашни снимки въ вагонитѣ съ нови такива. Направени сж запитвания до радио София и радио Стара-Загора за специални пропагандни предавания за курорта Варна. Презъ месецитѣ май, юний и септемрий чрезъ реклами, които ще излизатъ периодически въ два отъ софийскитѣ ежедневници съ най-голѣмъ тиражъ, ще бжде поканена публиката да посети Варна.

Ангажирани сж нѣколко отъ най-дбритѣ локали въ София, кждето ще бждатъ изложени голѣми панорамни увеличения на плажа, сжщо и отъ новитѣ плакати. Новитѣ проспекти на български езикъ 30,000, сж качествено за пръвъ пжть на нуждната висота, понеже и тѣ сж отпечатани въ странство. За осигуряване тѣхниятъ пласиментъ на съответнитѣ мѣста въ България, ще се командирова специално за цельта лице.

***

Въ желанието си да даде по-вече забавления и удобства на гоститѣ посетители въ баниτѣ, набелязани сж и сж въ изпълнение следнитѣ мѣроприятия при морскитѣ бани: утрояване капацитета на душоветѣ чрезъ монтиране нови такива; чрезъ Общ. Електрическо стопанство се доставятъ нови прожектори, съответни електрически крушки, технически приспособления за нови водни фигури и автомати за смѣняне на свѣтлинитѣ, като по тоя начинъ се цели да се добие максимумъ ефекти чрезъ нощнитѣ свѣтилни фонтани. Тия дни ще бжде започната изработката на блоковетѣ отъ страна на техническата служба при пристанищното управление, които ще послужатъ за основа на проектираната свѣтилна кула, съ часовникъ срещу бюфета на севернитѣ бани.

***

Отъ запитванията, които се правятъ отъ странство, интересъ за това лѣто по отношение на курорта ни, се проявява главно отъ Чехия и Полша и заключенията сж, че евентуалното увеличение на което можемъ да разчитаме отъ странство, сж главно отъ тия две страни.

***

Въ първитѣ дни на м. юний т. г. ще пристигнатъ въ града ни съ новопостроения дружественъ параходъ „Варна“ директорътъ на корабостроителницата, въ която е строенъ кораба, съ семейството си, а сжщо и самиятъ кметъ на града Ростокъ, сжщо съ семейството си, въ който градъ се намира и самата корабостроителница.

Девизътъ на Варна е:

Расте и хубавѣе

Чрезъ трудъ, къмъ творчество

Варна отъ день на день добива все по-красивъ благоустройственъ видъ и изгледъ. Това, разбира се, р а д в а всички онѣзи, които милѣятъ за напредъка на своя роденъ градъ.

Защото нѣма нищо по-лошо отъ това да идешъ въ единъ градъ и да видишъ неблагоустроени, кални и криви улици, потънали въ прахъ и нечистотии.

За постигането на този красивъ благоустройственъ видъ на града ни, не малко е допринесла и десетдневната временна общинска трудова повинность.

И тукъ трѣбва да подчертаемъ, че гражданитѣ, които отбиватъ редовно и съвестно своята ощинска трудова повинность или я плащатъ редовно, работятъ въ сѫщность за доброто на себеси, за доброто и за разхубавяването на своя роденъ градъ.

Тази година отбиването на десетдневната повинность ще започне отъ 10 май.

Отбиването на трудовата ще се извърши на 14 етапи, както следва: роденитѣ презъ 1892 и 1893 год. ще отбиватъ труд. си повинность на 10 май; тия родени презъ 1894 и 1895 г.—на 25 с. м.; роденитѣ презъ 1896 и 1897 г.—на 7. юний; роденитѣ презъ 1898 и 1899 г.—на 22 с. м. роденитѣ презъ 1900 и 1901 г.—на 5. юлий; роденитѣ презъ 1902 и 1003 г.—на 19. юлий; роденитѣ презъ 1904 и 1905 г.—на 2. авгтсть; роденитѣ презъ 1906 и 1907 г.—на 16. с. м.; роденитѣ презъ 1908 и 1909 г.—на и 30 Августь; роденитѣ презъ 1910 и 1911 г.—на 13. Септември; роденитѣ презъ 1912 и 1913 г.—на 27. Септември; роденитѣ презъ 1914 и 1915 г.—на 11. Октомврий и роденитѣ презъ 1916 г. на 25. Октомврий.

Сборната смѣна на всички неотработили по уважителни причини трудовата си повинность ще бѫде на 9. Ноемврий.

Никой не може да отбие трудовата повинность на друго лице, а тѣзи които не я откупятъ на опредѣлена дата, ще я плащатъ въ двоенъ размеръ—600 лв. или ще работятъ цѣли 20 дни подъ стража.

Освобождаватъ се отъ работа съвършено неспособнитѣ за умственъ и физически трудъ и признати за бедни.

Тѣхното освидѣтелстуване ще става отъ специална медицинска комисия, която ще заседава въ санитарното отделение при общината презъ следнитѣ дии; за I-ва група—7. V. за II група—21. V. сл, пл.; за III група 4. VI.; IV. група—18. VI.; V група—2. VII.; VI група—16. VII.; VII група—30, VII.: VIII група—13. VIII. IX група—27. VIII.; X група—10. IX.; XI група—24. IX.; XII група—8. X.; XIII група—22. X. и последната 14-та сборна група на 5 ноемврий.

Всеки съзнателенъ гражданинъ трѣбва да се съобразява съ горнитѣ нареждания и да си отбие на време трудовата повинность, за да не бѫде глобяванъ и наказванъ.

Медицинската комисия ще заседава винаги следъ пладнѣ на посоченитѣ по-горе дати.

Временно живущи въ гр. Варна—чужди общинари, могатъ да отбиятъ трудовата си повинность за смѣтка на своята община въ Варна.

Дългъ е на всѣки гражданинъ да отбива или плаща редовно трудовата си повинность, защото съ това той ще покаже, че милѣй за напредъка на своя роденъ градъ.

Варненско Град. Общинско Управление
Техническо отдѣление.

Обява № 755

гр. Варна, 20. IV. 1937 г.

Обявява се на заинтересованитѣ стопани, че проекта за нивелацията на улицитѣ между ул. „Червенска“, ул. „Русе“, ул. „Преславска“, ул. „Цариградска“ и ул. „Девня“ се повърна неутвърденъ отъ Министерството на Обществените Сгради, Пѫтища и Благоустройството за второ окончателно изучаване, съгласно чл. 12 отъ закона за Благоустройството на населенитѣ мѣста въ Царството и се излага въ отдѣлението, кѫдето заинтересованитѣ могатъ да го прегледатъ и обжалватъ за последенъ пѫть, ако не сѫ доволни отъ него, чрезъ Техническото отдѣление при общината, предъ Сѫдебно Административната Комисия при горепоменатото Министерство въ едномесеченъ срокъ отъ деня на получаване това обявление, като внесатъ съ вносенъ листъ 250 лв. такса въ Народната Банка.

Съгласно чл. 12 отъ закона, жалбитѣ до Сѫдебно-Административната Комисия ще се подаватъ въ толкова екземпляра колкото съседи докосва желаемото съ тѫжбата нивелетно измѣнение, като оригинала се обгербва съ 10 лева, а преписитѣ съ по 5 лева гербова марка. Възраженията противъ такива тѫжби ще се подаватъ направо въ техническото отдѣление, безъ всѣкаква такса, найкъсно въ двуседмиченъ срокъ отъ деньтъ на получаване преписа отъ тѫжбата и ще се обгербва съ 10 лева гербова марка.

Кметъ: Инж. Я. МУСТАКОВЪ
Н-къ Техн. отдѣл.: Инж. Л. СТ. КАРОВЪ
Зав. Сл. Сн. Рег. и Нив.: Инж. Л. ДИМОВЪ

ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНСКА БИБЛИОТЕКА

Основана презъ 1883 год., варненската градска библиотека е отъ 1887 г. общинска. Поддържана щедро презъ годинитѣ 1889 — 1894 и 1910 — 1913, тя следъ войнитѣ бива извънредно много занемарена и пренебрѣгната отъ общинската управа, та изпада въ едно окаяно положение — бива ограбена съ 3600 тома — въ едно състояние на пълно разстройство, до толкова, че последнитѣ и до сега още се чувствуватъ. Толкова много е била обедняла, че и сега още мжчно могатъ да се поправятъ нанесенитѣ й щети или да се замѣнятъ негоднитѣ книги и мобили.

Отъ 1928 г. обаче тя биде стегната наново и на нея се обърна по-голѣмо и просвѣтено внимание. До като за времето 1883—1928 год.— 45 години — тя е могла да увеличи книжното си имущество съ 23000 тома, за времето отъ 1928 до 1937 — 9 години, тя е могла да увеличи сжщото съ още 17000 тома за да се достигне сега до 40000 тома т. е. презъ посседнитѣ 9 години срѣдно годишно съ 1850 тома.

Още по-сжществено е, че за тия последни 9 години тя се превърна отъ едно жалко, зле пазено и поддържано, неизвестно за грамадната часть отъ варненското гражданство книгохранилище, въ културенъ институтъ съ почувствано въздействие върху читающия свѣтъ, съ известно влияние върху учащата младежь, въ библиотека, предоставена на всецѣло използуване на нуждающитѣ се отъ духовна храна.

Назначението на една чисто обществена библиотека, каквато е варненската, е възможно най-голѣмъ надзоръ върху публиката, най-лесно най-бързо да раздава книги на колкото е възможно по-голѣмъ кржгъ читатели отъ всички обществени слойеве и възрасти. Работейки точно по плана, изработенъ въ 1929 г. съобразно най-последнитѣ постижения и изисквания на модерното библиотекознание, варненската библиотека дава достжпъ на читатели отъ 10 г. възрасть нагоре, на учаща се младежь отъ всички учебни заведения въ града, на всички граждани, лѣтовници отъ България и чужбина и раздава годишно до 26000 тома.

Но тя би могла да раздаде още толкова тома, ако за това би имала едно голѣмо и удобно помѣщение, а не сегашното, което е тѣсно, незащитено отъ посѣгателства и насечено на много стаи, мжчно наблюдавани отъ персонала и ако би имала повече персоналъ, да заеме всички необходими за една библиотека служби.

Още много способи, предвидени, но неизпълнени поради техническа невъзможность, трѣбва да се приложатъ, при условие въ едно напълно за библиотечна служба и всецѣло надзиравано помѣщение, за да може библиотеката, редовно снабдявана съ книги и съ редовното и навременно подвързване, да услужи всецѣло, непрепятствено и лесно обратно изискуемо на читающата публикаМногобройнитѣ търсения на книги отъ всички отрасли на човѣческото знание и можене, негодуването дори на посетителитѣ отъ липсата и недоставянето на много добри и нашумѣли книги, на разни езици, сочи колко библиотеката е нужна, колко духовниятъ интересъ у варненското гражданство, въпрѣки прибързани противни твърдения, е голѣмъ и съ колко повече срѣдства и улеснения библиотеката би трѣбвало и е длъжна да иде насреща на тия търсения и нужди.

Тя е първата помощница на Висшето търговско училище въ града ни относно снабдяването на студентитѣ съ книги, особенно презъ зимния сезонъ, до 150—200 на день, и тоя фактъ само сочи каква роля играе за учащата се младежь. При най-възпрепятствувани условия, вече отъ 6 години сжществува и детския отдѣлъ, броящъ 1200 тома, посещаванъ жадно отъ деца отъ 9—14 год. възрасть. Тоя отдѣлъ би могълъ да се развие още повече. Така сжщо и читалнята за периодически печатъ, ако бжде уредена и надзиравана напълно по библиотеченъ начинъ, още много повече би могла да бжде въ услуга на гражданството и да представлява едно желано, удобно, чисто и приятно мѣсто за духовно развлѣчение.

Варненската градска община, при сегашнитѣ си срѣдства достатъчно дава за библиотеката и особенно презъ тая година снабдяването съ книги обещава да бжде щедро. Но и гражданството трѣбва да е по-отзивчиво, и чиновницитѣ, особенно общинскитѣ, да зачитатъ библиотечния редъ.

Добре уреденитѣ библиотеки и читалища въ много други градове сж резултатъ и рожби все на частни благодѣяния, дарения, фондове и просвѣтено внимание.

Въ библиотеката се въвежда вече известната десетична каталожна система, въвеждатъ се картоннитѣ (фишови) каталози. Тя брои книги на 32 езика. Търсенето на книги на френски и нѣмски езици е особенно голѣмо отъ страна на публиката. Ценна е сбирката и отъ антикварни книги, а напоследъкъ се се сдоби съ 3 нови енциклопедии на френски, нѣмски и руски езици.

ИЗЪ КУЛТУРНИЯ ЖИВОТЪ НА ВАРНА

Изложбата на Г. Велчевъ

Въ фоайето на Варненския народенъ театъръ нашия талантливъ художникъ Георги Велчевъ изложи рожбитѣ на своитѣ творчески видения. Той ни показа прелеститѣ на нашето Черно море: неговата волна стихия, самотни и печални скали, неговата безкрайность и вѣчность.

Той ни припомни легендитѣ на нашето възраждане, затворени въ старитѣ български романтични кѫщурки.

И всичко това Велчевъ предава силно, съ яръкъ натурализъмъ и дълбоко проникновение.

Защото той е вдъхновенъ жрецъ въ храма на родната ни живопись и чувства ясно, силно свѣта и нѣщата съ своята вдъхновена и волна творческа душа.

Георги Велчевъ Скали

Творчеството на нашитѣ деца

По случай деня на детето въ съюзния домъ „Д-ръ Ан. Головина“ бѣ уредена изложба съ творби на деца отъ най-крехката възрасть, когато още не сѫ тръгнали на училище, до възрастьта, когато тѣ сѫ предъ прага на живота и ще престанатъ да носятъ хубавото име дете.

Отъ всѣки изложенъ предметъ лъхаше замисъль, творчески духъ и практичность, къмъ която се свиква нашето дете още отъ малко, а изящностьта, съ която се отличаваха всички работи, показва, че детето по природа обича и се стреми къмъ красотата, както е красива и детската душа, незасегната още отъ порока и не смазана отъ нищетата.

Творятъ дечицата отъ детскиятъ приютъ, отъ сиропиталището; съ малко срѣдства, съ много умение и сржчность и тѣхнитѣ творби сѫ мили и красиви. Творятъ и децата въ забавачницитѣ. Представени бѣха тѣхнитѣ творби отъ детскитѣ отдѣления на училищата: „Св. Климентъ“, „Св. Лаврентий“ и „Сулини“. Методитѣ сѫ сѫщи, но въ всѣка работа проличва самостоятелность и личенъ елементъ.

Следваха ржчнитѣ работи — бродерии, рѣзба и рисунки на по-голѣми дечица отъ първоначалното училище „Сулини“, изработени сѫщо съ вещина; рисунки съ голѣма художествена стойность бѣха изложени отъ първата срѣдищна прогимназия.

Изложението на децата отъ германското училище се отличаваше по богатия и разнообразенъ материалъ. Учителитѣ не сѫ жалили време и сили да упѫтватъ децата при изработване на предметитѣ, както и за подреждането на своя кѫтъ въ изложбата. Незавършенитѣ модели не грозяха никакъ цѣлото, а напротивъ го допълваха, като показваха нагледно пѫтя, по който върви работата въ училищото. Интересътъ се повишава и се дава просторъ на фантазията.

Предметитѣ на стопанкото училище, мѫжката и девическа гимназии се отличаваха съ високата си художественость и финна изработка, радваха окото на посетителя, който съ доволство разглеждаше едно кѫтче, събрало въ себе си толкова прелесть и топлота.

Подобни изложби трѣбва да се устройватъ по-често и въ по-голѣмъ мащабъ. Тѣ сѫ гордость за родителитѣ и радость за децата.

ХРОНИКА

РЕДАКЦИЯТА честити Възкресение Христово на своитѣ читатели и на варненското гражданство.

Поемнитѣ условия за новата електрическа централа ще бѫдатъ готови къмъ края на м. май т. г.

Починалъ е въ София на 22 Априлъ Петъръ Касабовъ, дългогодишенъ капелмайсторъ и преподавателъ въ Морското училище. Покойниятъ се ползуваше съ голѣми симпатии и обичъ срѣдъ варненци. Миръ на праха му!

Печатница „Варненска Поща“